

חלק ד

ספר מנורה טהורה

אור הזוהר 747 * אייר תשע"ד
מפעל הזוהר העולמי
 בנשיאות נ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911
 גרוכ"י הצריקים אומרים ללמוד זוהר הקדוש

חוק ומשפט", "תגיד ליעקב"ב", שהוא בחי עקביים בעקבתא דמשיחא, "דבר חוק ומשפט", שיקיימו דברי השופט (משפ"ט ה"ע שופ"ט), "אין לך אלא שופט שבימין", כמו רבינו האריז"ל שאמר וגילה לנו הסוד הגדול של אמירת למנצח בצורת מנורה, "ושמרתם ועשיתם אותם", אז "ושמר ה' אלקיך לך את הברית ואת החסד", חס"ד הוא מספר ע"ב, שהוא ע"ב שמות המרומזים בצורת המנורה.

ועוד אמר "ושמר ה' אלקיך לך", כי ע"י אמירת למנצח בצורת מנורה, ע"י ניצול מכל מיני פגעים רעים בדרך, כמבואר במנורת המאור ובשבט מוסר ועוד שהוא סגולה נפלאה לפני שיוצאים לדרך ובשעת הנסיעה ג"כ, כמובא לעיל. וראה במפרשי המדרש הסמיכות של הלכות מנורה לפרשת עקב, שהוא רק מפני שדרשו בשבת, והי' אז קהל גדול בשעת הדרש, לכן דרשו ההלכות שצריכים להזהר בהם.

וידוע המדרש פליאה "אין עושין מלאכה אלא בשבת", שמבארים המפרשים "אלא בשבת" כשאומרים "היום יום כו' בשבת", ובשבת אומרים "היום יום שבת".

ובאופן זה אפשר לבאר ג"כ כאן "מהו לטלטלה בשבת", זאת אומרת, בכל השבוע שאומרים אז "בשבת".

וידועים דברי הפחד יצחק ועוד, שמתרצים הקושי' איך מותר לומר פרקי תהלים לסגולה, וחד מהם רצו לומר ע"ז כי לא נחש ביעקב, אבל מובא כבר בזה בשו"ת הרשב"א ורב האי גאון ומובא בהקדמה לס' שמוש תהלים שבאופן אמירת פרקי תהלים מותר ואין שום חשש, וכל הספרים מלאים עם סגולות לתיקון הגוף

ומצאתי בספר סגולות ישראל לאומרו במסע הדרך 70 פעמים להכניע 70 אומות העולם (כמדומה לי בשם מדרש תלפיות).

והנה ראיתי בספר מבעל מקובל גדול ספרדי שהקשה, למה הגלות נתארך כ"כ, הלא הי' לו להשי"ת לפדות אותנו מזמן, כי הלא עמו אנכי בצרה, ומהו הריוח של ה' שאנו סובלים יסורים בגלות כ"כ הרבה זמן. ותירץ, כי בזמן שביית המקדש הי' קיים הי' אהרן עומד ומטיב את הנרות, ועכשיו בחנוכה כל הכלל ישראל מדליקים נרות חנוכה וממילא יש להשי"י יותר נחת, כי יש לו עכשיו רבבות אהרן הכניס שמדליקים נרות חנוכה.

ובאופן זה אפ"ל מה שאמרו חז"ל כל הלומד פרשת עולה כאילו הקריב עולה, ובאופן זה כל ישראל מקריבין כל יום קרבנות, ואומרים כל יום "הבכור והמעשר והפסח וכו'", וכאילו מקריבין בכל יום כל הקרבנות כולם, כמבואר בתפלה "עליה השלם כל הקרבנות".

והעולה על כולנה כשאומרים המזמור "למנצח" בצורת מנורה, שחשוב כאילו הדליק המנורה בבית המקדש, ובפרט שאומרים המזמור 22 פעמים ביום. ולא לחינם תקנו האריז"ל לאומרו כ"כ הרבה פעמים ביום. וג"כ ע"י אמירת הלמנצח שסגולתו נורא מאד ופועל בשמים יותר מכל התפילות נזכה ע"י לבנין בית המקדש השלישי, כי מצא מין את מינו ונייעור.

ובזה אפשר לפרש הפסוק "והי' עקב תשמעון", "עקב"ב" הוא בחינת עקביים, שהוא עקבתא דמשיחא, כמבואר בעץ חיים שבעקבתא דמשיחא יכשלו בחלב דחלק אחוריים, "תשמעון את המשפטים האלה", מה שהצדיקים אומרים, כמ"ש "באין מליץ יושר מול מגיד פשע תגיד ליעקב דבר

מהאר"ז, ועיין בספה"ק זרע קודש (פרשת וירא) שכתב ז"ל, רומז לנו הכתוב בר"ת מתיבות יושב פתח האהל היא יפ"ה, ע"ד שאמרו [רבנות] ז"ל מאי האי דאמרו אינשי כשמזווגים ומתחתנים איש ואשה אומרים שהזיווג יהי' עולה יפה, ולהבין איזה מקום יהי' עולה, ומאי הלשון הזה שיהי' עולה יפה, ופי' כי כלל העבודות לייחד קוב"ה ושכינתו בחי' יחוד שמות הוי' ואד' שהצדיקים מייחדין במעשיהם הטובים. והנה כתוב בספרים שלעתיד יהי' משם הוי' אותיות יהי"ה, שהו' תהי' יו"ד, וזה (זכריה י"ד ט) ביום ההוא יהי' ה' אחד, וכו', ונמצא יהי' יחוד קוב"ה [ושכינתו] יהי"ה אדנ"י גי' מספר יפ"ה, שהזיווג הזה של איש ואשה מעורר הזיווג העליון לקרב ביאת משיחנו, ויהי' זיווג יהי"ה אדנ"י גי' מספר יפ"ה וכו', ועד שם היתה עבודת אברהם ליחוד הנ"ל, והפתח לזה הי' אברהם שממנו התחיל להשתלשל אומה הישראלית, עכדה"ק. אבל כל זמן שעדיין לא נכלה החי' זו אדום, היחוד הוא הוי' אדנ"י.

ויש לפרש עד"ז דזהו שמפטרין פרשת שמיני (שמואל ב' ו-ד) מענין דוד המלך, וסיום ההפטרה הוא ונאמן ביתך וממלכתך עד עולם לפניך כסאך יהיה נכון עד עולם ככל הדברים האלה וגו', פי' דרך בעת הגלות היחוד הוא הוי' אדנ"י, אבל לעתיד לבוא יכון כסא דוד ואז באמת יהי' היחוד יהי' אדנ"י שעולה בגימטריא צ"ה, וזהו הרמז עולם כ"ל הדברים ר"ת בגימטריא צ"ה, דכשיכון כסא דוד בב"א יהי' יחוד ב' שמות הקדושים צ"ה, ודו"ק.

ועי' בשערי ציון להתפלל כל יום תפילת הע"ב שמות והיא סגולה גדולה להנצל מכל פגעים רעים, עיי"ש, ועיי"ע עבודת הקודש להחיד"א, ועיי"ע בכ"י שלי באריכות, ואכמ"ל.

וזוה"א ג"כ ביאור של עזרת אבותינו אתה הוא מעולם מעולם וכו' וים סוף להם בקעת וזדים טבעת וידידים העברת עברו ים שמרמז לכוונת ע"ב שמות של ויסע ויבא ויט שע"י הי' הישועה לשמך הגדול על שפת הים, הכוונה לשם הנ"ל, וזהו הכונה צור ישראל צור בגימטרי' רצה עם הכולל שע"י שם הנ"ל נעשה מצרה אותיות רצה, ועי' בעש"ט על התורה סו"פ בלק ביאור הוד והדר אותיות דוה כו' וביאור שויתי הוי' לנגדי עיי"ש, ואכמ"ל.

ועי' אמירת התפילה הזאת בכוונה הנ"ל מבטל האדם כל גזירות רעות ומרעין בישין מעליו ומעל כל בני ביתו ומעל כל ישראל. ובוה ממתיק וממלל כל הדינים, וכל אחד לפי כח כונתו ועומק מחשבתו וקירות לבו והכנתו בכל אבריו וחושיו בודאי יהיה לבו בטוח בה' שיהיו לו לרצון אמרותיו לפני אדון כל ויומתקו מעליו כל הדינים וכל המקטרגים, ויתפכו למליצי יושר, וישיג מבוקשיו במהרה בקרוב לכל טוב ורצון אמן ואמן.

המשך בעלון הבא

והנפש ע"י פסוקי תהלים (בענין אמירת תהלים לחולי הנפש עי' בס' יסוד התשובה ויסוד יוסף), ובליקוטי הגר"א מביא הסודות בענין אמירת מזמור שיר חנוכת הבית לדוד סגולתו, ויש בזה י"ג פעמים שם הוי"ה הוצ"א אותיות או תיבות ועוד כוונות, עיי"ש. ובליקוטי הגר"א ובעץ חיים מביא ג"כ על קפיטל לדוד ה' אורי, וסגולתו אפילו לכל השנה אחר התפילות, כמובא בספרי החיד"א והגר"א.

וזוהו כוונת המדרש אם מותר לומר ולטלטל ה"למנצח" שנכתב על קלף בצורת מנורה בשבת, זאת אומרת, בכל השבוע, שאומרים בשיר של יום "היום יום כו' בשבת": ר"א אומר חייב חטאת, כלומר שמחוייב לומר ה"למנצח" בצורת מנורה כדי לקנות העון של חיוב חטאת, שידוע גדול הענין של אמירת תהלים לכל הרוצים לשוב בתשובה לתקן העבירות, כמבואר בשל"ה ובראשית חכמה וכוונה.

וידיע גדול הענין שכל אחד מישראל עומד ומשתוקק להיות ולהתפלל אצל הכותל מערבי שהוא מקום המקדש, ומבזבז ממון רב כדי לזכות להתפלל כמה פעמים אצל הכותל. ובוה שהוא אומרים את ה"למנצח" בצורת מנורה, לא רק שהוא עומד אצל הכותל רק הוא ממש בבית המקדש ומדליק ומטיב הנרות, ולא רק פעם אחת ביום, רק 22 פעמים ביום. ולפי החיד"א בעבודת הקודש והבן איש חי, שבשעה שאומרים מזמור "אלקים יחננו ויברכנו" יצייר במחשבתו צורת המנורה אם אין הציור מנוח לפניו, ה"ז חשוב ג"כ כמדליק המנורה בבית המקדש.

ובזה אפשר לפרש כוונת התפילה של פודנו ומצילנו כו', שבעקבתא דמשיחא (עי' סוף סוטה "אין לנו על מי להשאן אלא על אבינו שבשמים") שלא יהיה לנו אל מי לילך ולבקש רחמים ותחנונים שכבר כלו כל הקיצין אנו מבקשים פודנו ומצילנו בזכות השם מעולם הוא שמך בזכות של השם מה"ש שהוא שם של ע"ב שמות כנ"ל, ותיבת "הוא" ג"כ בגי' י"ב ע"י צרופי י"ב שמותיו של הקב"ה, ואם תכוון כנ"ל אז, ואין לנו עוד אלוקים שלא יהיה עוד מדת הדין ויהיה כולו רחמים ויהיה זולתך סלה, הכוונה בזה ש"סלה" בגימטרי' צ"ה, בהקדם מה שבארתי שבפרשת שמיני בסוף הפרשה נרשם מספר הפסוקים של פרשת שמיני, צ"א פסוקים, עבדי"ה סימן. וצ"ב הרמז בצ"א פסוקים מה בעי בזה. וביארתי שם, דהנה הפסוק מסיים ובין החיה אשר לא תאכל, ולדברי הנועם אלימלך הנ"ל דחי' זו אדום והכוונה בזאת החי' אשר תאכלו שאדום יכלה מן הארץ, אפ"ל דזהו שאמר הכתוב, דכל זמן שהוא ובין החיה אשר לא תאכל, דעדיין לא נכלה אדום מן הארץ, צ"א פסוקים, פי' דבזמן הגלות יש יחוד השמות הוי' אדנ"י שעולים בגימטריא צ"א, אבל לעתיד לבוא בב"א יהי' יחוד השלם אדנ"י יהי"ה, כמובא